

Inhoud

1	Hoe train je een hond?.....	5
2	Baron in bed	11
3	Een geheimzinnige tegel	17
4	Ramptegels uit het rampjaar	22
5	Zoeken in een havezate	29
6	Schrik in de nacht	35
7	Een heel rare inbreker	41
8	Hebben jullie gedroomd?	48
9	Het raadsel wordt alleen maar groter	53
10	Het raadsel van de borden	60
11	Weer de inbreker	67
12	Een vreemde ontdekking	74
13	De geheime schuilplaats van de Mensinges	81

Lees alle delen in de serie Detectivebureau Iris & Ko!

- Deel 1: *De ontmaskering van de fietsvernieler.*
- Deel 2: *De supergeheime gemenemeydenclub.*
- Deel 3: *Rovers op de rommelmarkt.*
- Deel 4: *De zenuwslopende zwemvierdaagse.*
- Deel 5: *Het donkere dierenbeulenbos.*
- Deel 6: *De schat van sterke Tjerk.*
- Deel 7: *De ongelooflijke ontsnapping van tengere Tinus.*
- Deel 8: *Amateurspion in een heteluchtballon.*
- Deel 9: *De brutale bruilofsboeven.*
- Deel 10: *De raadselachtige kluis in het oude jachthuis.*
- Deel 11: *De mysterieuze postzegelpuzzel.*
- Deel 12: *Het raadsel van het Chinese doosje.*
- Deel 13: *De ontdekking van de verborgen oorlogsbrief.*
- Deel 14: *De superslimme dommedievenval.*

1 Hoe train je een hond?

Klaar! Koos schuift zijn rekenschrift van zich af. De andere leerlingen zitten allemaal nog over hun schriften gebogen. Koos grijpt in zijn vak. Daar heeft hij het detectiveschrift, zoals hij dat zelf noemt. Als Koos klaar is met zijn werk mag hij van meester Visser in zijn schrift werken. Hij schrijft er de avonturen in die hij met Iris beleeft. Nou ja, eigenlijk is dat niet meer helemaal waar. Vroeger schreef hij de verhalen zin voor zin op in het schrift. Dat doet hij niet meer. De verhalen schrijft hij nu op de computer. Het schrift gebruikt hij alleen nog om titels te verzinnen en om kleine samenvattingen van de hoofdstukken te schrijven. En dingen die hij niet vergeten moet, of die hij nog uit moet zoeken.

Hij opent het schrift en zoekt een lege bladzijde. *Detectivebureau Iris en Ko deel 14*. Dan krabt hij eens onder de twee petten die hij draagt. Een met de klep naar voren en een met de klep naar achteren. Zo lijkt hij op Sherlock Holmes, de beroemdste detective aller tijden.

Afgelopen zaterdag was een van de mooiste dagen van zijn leven. Iris en hij hebben samen met hun vader en de politie twee echte dieven te pakken gekregen. Tevreden kijkt hij uit het raam. In gedachten ziet hij weer hoe Jacob en Bea Verdouw naar de politiewagen worden gebracht. En dat allemaal door hem. En misschien een beetje door zijn vader en Iris en de politie, maar toch minstens tachtig procent door hem. Hoe zal hij het verhaal noemen? De gemene geocachecriminelen. Hij vindt het zelf

briljant gevonden. Maar je hebt natuurlijk altijd sufferers die niet snappen wat een geocachecrimineel is en die zullen het verhaal dan niet lezen als het later een echt boek geworden is.

Hij zuigt eens aan zijn pen. Het waren behoorlijk domme dieven. Ze lieten op internet duidelijk een spoor achter. Een spoor dat een slimme jongen als hij eenvoudig naar de boeven geleid had. Wacht eens: “De domme dievenbende”. Meteen schudt hij zijn hoofd. Het waren er maar twee, dat kun je geen bende noemen. “De dommedievenval”. Dat klinkt beter! Dan kan iedereen in de titel al lezen dat hij dieven in de val heeft laten lopen. Op een superslimme manier natuurlijk. Hij klapt in zijn handen. Een paar kinderen kijken verbaasd in zijn richting. Hij doet alsof hij niets ziet. “De superslimme dommedievenval”, schrijft hij op. Wat een superslimme titel.

Hoofdstuk 1. Waar laat hij het verhaal beginnen? Hij weet het al. Op de middag dat ze Kaper, het hondje van Iris, leerden hoe hij caches moet vinden. Caches zijn doosjes die over de hele wereld liggen en die je kunt vinden met een gps-apparaat. Tevreden zakt hij achterover. Kaper had ze met gemak gevonden. Dat beestje is toch wel heel erg slim. Een echte aanwinst voor hun detectivebureau. Ineens krijgt hij een nieuwe gedachte. Hoe kan hij Kaper nog slimmer maken? Als hij over een paar jaar zelf de slimste detective aller tijden is, dan is het natuurlijk prachtig als hij ook de slimste speurhond aller tijden in zijn detectivebureau heeft. Daar moet hij het vanmiddag thuis eens met Iris over hebben.

‘Zullen we Kaper gaan trainen?’ stelt Koos voor.

Hij staat in de achtertuin van Iris. Iris ligt op de schommelbank. Ze kijkt op uit haar Donald Duck.

‘Trainen?’

‘Ja, ik wil dat Kaper een superhond wordt. Kaper is immers de afkorting van Canis Perplexus, verbazingwekkende hond. Dat is hij al, maar volgens mij kan het nog veel verbazingwekkender.’ Triomfantelijk houdt hij de boodschappentas omhoog die hij meegenomen heeft.

‘Wat zit daar in?’

‘Truien!’

‘Truien?’ zegt Iris verbaasd.

‘Ja’, antwoordt Koos. ‘Heb je ergens een computer aan staan? En waar is Kaper?’

‘Binnen, net als de computer.’

Twee minuten later zitten ze voor de computer die bij Iris in de woonkamer staat. Kaper kijkt nieuwsgierig mee. De vingers van Koos dansen over de toetsen tot hij een bepaald YouTube-filmpje gevonden heeft. Een man in een dik pak komt in beeld. Even later vliegt een grote herdershond de man aan en bijt hem in de arm.

‘Au’, roept Iris.

‘Daar voelt hij niks van’, zegt Koos. ‘Dat pak is zo dik, daar komen de hondentanden niet doorheen.’

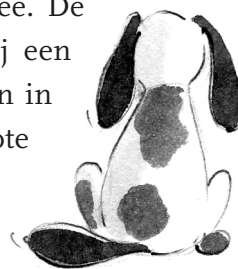
Koos kijkt naar Kaper. ‘Zie je dat?’

‘Waf’, antwoordt Kaper.

Koos klikt het filmpje weg. ‘Kom.’

Hij loopt voor Iris en Kaper uit naar het grasveld voor hun huizen. Daar zet hij de tas op de grond. Hij wijst naar Iris. ‘Als jij nou die truien over elkaar aantrekt. Dan stuur ik Kaper op je af en kan ik zien wat er gebeurt.’

Iris kijkt hem verbijsterd aan. ‘Wat!?! Ik moet die truien aan en dan stuur jij Kaper op mij af?’

‘Klopt, je hebt het goed begrepen. De trui onderin is het oudst, die moet je het laatst aantrekken.’

Iris wijst op haar voorhoofd. ‘Je denkt toch niet dat ik gek ben? Trek zelf die truien maar aan, dan stuur ik Kaper wel op jou af.’

Koos spreidt zijn armen. ‘Dat kan niet. Jij bent ingehuurd voor het doewerk. Ik voor het denkwerk. Ik ben de geleerde. Ik doe het onderzoek. Ik moet kijken wat er gebeurt. Zo werkt dat.’

‘Ja, maar zo werkt het bij mij niet. Trek zelf die truien maar aan, grote onderzoeker. Dan kun je niet alleen zien wat er gebeurt, maar je kunt het ook voelen.’

Koos voelt dat hij boos wordt, maar hij kan aan het gezicht van Iris wel zien dat ze er niet over piekert om zijn truien aan te trekken.

‘Nou, dan doe ik het wel zelf. Ik moet hier ook altijd alles zelf doen.’

Iris doet of ze niets hoort. Grommend trekt Koos vier truien over elkaar aan. Hij voelt zich een ingepakte rollade. Langzaam loopt hij het grasveld op en draait zich om. Hij ziet een breed lachende Iris en Kaper die kijkt of hij wel zin in rollade heeft. Ineens vindt hij het niet zo’n goed idee meer. ‘Ik eh, denk dat we maar ...’

‘Kaper, pak hem!’ schreeuwt Iris. Als een pijl uit de boog schiet Kaper luid blaffend naar voren. Kaper doet het precies zoals hij het de hond in het filmpje heeft zien doen. Grommend bijt hij in Koos’ onderarm. Koos voelt de druk op zijn arm, gelukkig dringen de tandjes niet door de dikke truien, maar hij gilt van schrik. Hij verliest zijn evenwicht en ploft op de grond. Kaper laat meteen geschrokken los en danst blaffend om Koos heen. Koos wordt gek van het geblaf vlak bij zijn oor.

‘Ssst’, sist hij.

Meteen is Kaper stil. Verbaasd kijkt Koos naar de eigenwijze

cockerspaniël. Het hondje danst nog steeds om Koos heen, maar maakt totaal geen geluid meer.

‘Zag je dat?’ zegt Iris die snel dichterbij komt. ‘Jij zegt ssst en meteen is hij stil.’

Koos krabbelt overeind. ‘Dat met die truien was geen goed idee. Kaper is ook geen herdershond. Hij is te klein om een aanvalshond te zijn. Hij lijkt op mij. Niet sterk, maar wel heel slim.’

‘Je luistert niet naar me’, zegt Iris. ‘Ik heb net weer iets bijzonders aan Kaper ontdekt. Als je ssst zegt is hij meteen stil.’

Ze lokt Kaper naar zich toe. Ze wijst naar de eenden aan de rand van de vijver. ‘Waf’, zegt Kaper blij. Hij doet niets liever dan de eenden de stuipen op het lijf jagen, weet Koos.

‘Pak ze!’

Luid blaffend schiet Kaper weg.

‘Ssst’, roept Iris hem zo hard mogelijk achterna. Op slag is Kaper stil. In volle vaart stuift hij op de eenden af. Die krijgen hem pas op het laatste moment in de gaten. Krijsend schieten ze de lucht in. Kaper rent een halve cirkel en rent dan naar Iris terug. Hij gaat zitten en zegt dan pas ‘waf’.

Iris pakt hem op en geeft hem een dikke knuffel. ‘Je bent echt een verbazingwekkende hond.’ Koos komt erbij staan. ‘Dat kon nog weleens goed van pas komen. Aan een stille sluiphond heb je veel meer dan aan een blaffende bijthond. Goed dat ik dat ontdekt heb.’

‘Jij? Ik heb dat ontdekt’, zegt Iris verontwaardigd.

‘Ik zei ssst’, werpt Koos tegen.

Op dat moment komt Koos’ vader naar buiten. Zijn gezicht staat ernstig.

‘Ik moet met Martha Knol naar het ziekenhuis. Baron Van Mensinge heeft een ongeluk gekregen.’

Zin in nog meer spanning en avontuur?

Lees dan ook de andere boeken van Bert Wiersema!

Detectivebureau Iris en Ko

(9-12 jaar)

